

PROGRAM nauczania języka hiszpańskiego jako języka obcego (E/LE) dla oddziałów dwujęzycznych w gimnazjum

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Subsecretaría
Subdirección General de Cooperación Internacional

Redacción:

José Antonio Benedicto Iruñ, Radca ds. Edukacji
M. Carmen Gómez González, Specjalista ds. Edukacji w Polsce
Margarita Rosell Saco, Specjalista ds. Edukacji w Polsce

Pod kierownictwem: Margarita Rosell Saco.

Autorzy Programu nauczania języka hiszpańskiego jako języka obcego (E/LE) dla oddziałów dwujęzycznych w gimnazjum w Polsce (nauczyciele oddziałów dwujęzycznych w Polsce w roku szkolnym 2012-2013):

Jorge Berenguer Martín
Rocío de la Rosa Roch
Ana García de la Cruz Fernández
María Paola González Sepúlveda
Jorge Martínez Jiménez
César Navarro Pedreño
Cinta María Pérez Urrea
María Belén Rodríguez Caamaño
Juana Verdú López

Koordynator prac:

Cinta María Pérez Urrea

Przełumaczyła:

Magdalena Claver Pater

NIPO: 030-13-118-X

SPIS TREŚCI

	Str.
1. Wstęp	4
2. Opinia metodyczna Warszawskiego Centrum Innowacji Edukacyjno- Społecznych i Szkoleń	5
3. Ogólne cele dydaktyczne	7
4. Warunki realizacji programu	8
5. Poziomy biegłości językowej	
A1	9
A2	13
B1	16
6. Wskazówki metodyczne	21
7. Założenia osiągnięć ucznia	22
8. Propozycja kryteriów oceniania	23

1. WSTĘP

Niniejszy dokument stanowi program nauczania dla przedmiotu język hiszpański jako język obcy (E/LE) dla trzyletniego cyklu nauczania w gimnazjalnych oddziałach dwujęzycznych w Polsce. W Biurze Rady ds. Edukacji w Polsce uznaliśmy ten projekt za jeden z podstawowych filarów służących wzmocnieniu nauczania języka hiszpańskiego na tym poziomie. Powierzaliśmy jego opracowanie grupie doświadczonych nauczycieli. Ich oddanie i zaangażowanie w niniejszy projekt było tak wielkie, że na ich ręce przekazaliśmy jego prezentację.

Kluczową rolę w jego opracowaniu i kształcie odegrało rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół, opublikowanego w dniu 15 stycznia 2009 r. w Dzienniku Ustaw Nr 4, poz. 17. oraz wymagania egzaminacyjne opublikowane w „Informatorze o egzaminie gimnazjalnym od roku szkolnego 2011/2012” opracowanym przez Centralną Komisję Egzaminacyjną (Warszawa 2010). Dlatego też chcieliśmy uporządkować go w sposób elastyczny tak, aby mógł stanowić odpowiedź na różnorodne sytuacje, z którymi spotykają się nauczyciele na lekcji: różnorodność form uczenia się, poziomu uczniów oraz specyfiki każdej ze szkół.

Zadanie to powierzono nam, aktywnym zawodowo nauczycielom języka, literatury, geografii i historii Hiszpanii pracującym w oddziałach dwujęzycznych z językiem hiszpańskim w polskich gimnazjach i liceach, co ułatwiło nasze podejście praktyczne i opracowanie dokumentu do zastosowania na lekcji. Wykorzystaliśmy całą naszą wiedzę i nasze doświadczenie w pracy z polskimi uczniami w celu opracowania optymalnego zastosowania „Europejskiego systemu opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczania, ocenianie” dla języka hiszpańskiego do naszej aktualnej sytuacji.

Spośród najważniejszych decyzji, które podjęliśmy należy podkreślić, że w naszej adaptacji „Europejskiego systemu opisu kształcenia językowego” przestrzegaliśmy prymatu podejścia komunikacyjnego i wszystkie elementy wymienione w treści sylabusów mają za cel podstawowy nabycie czterech zasadniczych umiejętności kompetencji komunikacyjnej: mówienia, słuchania, czytania i pisanie. Z tego powodu podstawowa część korpusu została oparta na treściach funkcjonalnych, żeby następnie powiązać je z treściami gramatycznymi, leksykalnymi i społeczno-kulturowymi. W niektórych przypadkach, gdy związek ten nie jest tak oczywisty, zdecydowaliśmy się określić je w taki sposób, aby w trakcie realizacji programu na lekcji każdy nauczyciel miał swobodę połączenia ich i miał możliwość podejmowania własnych decyzji.

Kładziemy również nacisk na znaczenie wprowadzania elementów kultury oraz świadomości interkulturowej w procesie nauki języka. W programie nauczania podchodzimy do kultury w jej dwóch głównych postaciach: pierwszej, jako dziedzictwa artystycznego – kulturowego zróżnicowanego i niewyczerpanego świata hiszpańskojęzycznego, jako wyrazu uczuć i myśli jednej społeczności, wrażliwej na bycie postrzeżoną w pewnych konkretnych ramach społecznych i historycznych; drugiej, jako treści społeczno-kulturowych kluczowych dla rozwoju kompetencji komunikatywnej, od zasad rządzących interakcjami aż do konwencjonalnych form tekstów. Najczęściej używanym nośnikiem treści kulturowych stosowanych na lekcji języka jest literatura, muzyka i film, ale zachęcamy nauczycieli do uciekania się do innych dziedzin w chwili przygotowywania zajęć (rzeźby, malarstwa, mass mediów...), mając zawsze na uwadze, że nauka języka obcego jest, w pewnym sensie, ponowną nauką myślenia.

2. OPINIA METODYCZNA WARSZAWSKIEGO CENTRUM INNOWACJI EDUKACYJNO- SPOŁECZNYCH I SZKOLEŃ

Warszawskie Centrum Innowacji
Edukacyjno-Społecznych i Szkoleń
ul. Stara 4, 00-231 Warszawa
tel.: 22.628-67-64; 22.628-01-79
email:wci@wci.es.edu.pl; www.wci.es.edu.pl
NIP 7010140522
REGON 141551564

OPINIA METODYCZNA „Programu nauczania języka hiszpańskiego jako języka obcego (E/LE) dla oddziałów dwujęzycznych w gimnazjum”

Opinia została sporządzona na wniosek Rady ds. Edukacji przy Ambasadzie Królestwa Hiszpanii w Warszawie, p. José Antonio Benedicto Iruñi, a jej celem było sprawdzenie zgodności programu z obowiązującymi przepisami prawa oświatowego, jego poprawności merytorycznej i metodycznej.

Podstawą do sporządzenia opinii były następujące dokumenty:

- „Program nauczania języka hiszpańskiego jako języka obcego (E/LE) dla oddziałów dwujęzycznych w gimnazjum” autorstwa zespołu pod kierownictwem Cinty Marii Pérez Urrea i nadzorem merytorycznym Margarity Rosell Saco;
- „Podstawa programowa z komentarzami. Tom 3. Języki obce w szkole podstawowej, gimnazjum i liceum”;
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół, opublikowanego w dniu 15 stycznia 2009 r. w Dzienniku Ustaw Nr 4, poz. 17;
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 21 czerwca 2012 r. w sprawie dopuszczania do użytku w szkole programów wychowania przedszkolnego i programów nauczania oraz dopuszczania do użytku szkolnego podręczników, opublikowanego w Dz. U. z 3 lipca 2012 r., poz. 752.

Po ich analizie, konsultacjach z autorami programu oraz naniesieniu przez nich odpowiednich poprawek stwierdzam, iż przygotowany dokument jest zgodny z wymaganiami nowej podstawy programowej - język obcy nowożytny.

Program ten zawiera wszystkie elementy kształcenia językowego przewidziane dla III etapu edukacyjnego (gimnazjum). Prawidłowo zostały określone w nim cele i treści kształcenia, przy czym te ostatnie zostały rozszerzone w taki sposób, aby uczeń po ukończeniu tego etapu edukacyjnego mógł osiągnąć poziom biegłości językowej B1. A zatem treści niniejszego programu wykraczają poza poziom III.0 lub III.1 podstawy programowej, przy czym może być on realizowany na poziomie III.0. Przewidziane treści prowadzą do osiągnięcia założonych celów oraz dają możliwość indywidualizacji pracy z uczniem. Z kolei zrealizowanie założonych celów przekłada się na osiągnięte przez uczniów kompetencje językowe, określone w podstawie programowej.

Sposoby osiągania celów w niniejszym programie dają nauczycielowi możliwość wyboru metod i form pracy z uczniami, w zależności od ich potrzeb i możliwości.

Warszawskie Centrum Innowacji
Edukacyjno-Społecznych i Szkoleń

ul. Stara 4, 00-231 Warszawa
tel.: 22.628-67-64; 22.628-01-79
email: wciес@wciес.edu.pl; www.wciес.edu.pl
NIP 7010140522
REGON 141551564

Program ten określa warunki jego realizacji, zawiera wskazówki metodyczne dla nauczycieli, jak również kryteria oceniania osiągnięć uczniów.

Opiniowany dokument jest sporządzony w języku polskim i nie zawiera błędów merytorycznych.

Wnioski i zalecenia:

„Program nauczania języka hiszpańskiego jako języka obcego (E/LE) dla oddziałów dwujęzycznych w gimnazjum” spełnia wymagania formalne przewidziane w prawie oświatowym. Został napisany w sposób umożliwiający nauczycielowi wprowadzenie modyfikacji, w zależności od potrzeb i możliwości uczniów. Przy spełnionych warunkach jego realizacji, umożliwia osiągnięcie zakładanych celów.

Podane w programie kryteria oceniania są dosyć ogólne, co daje nauczycielom możliwość ustalenia własnych praktycznych zasad oceniania postępów uczniów. Sugeruję, aby odbyło się to w sposób formalny i szkolne zespoły języków obcych uwzględniły to w swoich przedmiotowych systemach oceniania.

mgr Ewa Rogalska-Monserrat
doradca metodyczny
m.st. Warszawy
w zakresie języków obcych

Warszawa, dn. 3 czerwca 2013 r.

3. OGÓLNE CELE DYDAKTYCZNE DLA PRZEDMIOTU JĘZYK HISZPAŃSKI JAKO JĘZYK OBCY

1. Nabycie komunikacyjnej kompetencji językowej odzwierciedlającej się w poprawnym tworzeniu i odbiorze tekstów mówionych i pisanych właściwych dla codziennych sytuacji komunikacyjnych na tematy bliskie zainteresowaniom i potencjalnym potrzebom uczniów, oceniając pozytywnie adekwatność własnych produkcji ustnych i pisemnych.
2. Poznanie podstaw gramatyki hiszpańskiej i umiejętność stosowania jej na różnych poziomach: fonetyczno-fonologicznym, morfologiczno-składniowym i leksykalno-semantycznym.
3. Nabywanie w sposób progresywny określonej terminologii potrzebnej do prawidłowego przyswojenia i posługiwania się językiem hiszpańskim, właściwej dla takich procesów jak słowotwórstwo, nadawanie częściom mowy ich funkcji w zdaniu czy też stosowanie ogólnych zasad ortograficznych.
4. Zastosowanie w komunikacji wiedzy na temat społeczności hiszpańskojęzycznej: odwołań kulturowe, zwyczaje dnia codziennego, konwencjonalne użycie języka, konwenanse społeczne i przyjęte zachowania werbalne i niewerbalne.
5. Zrozumienie i przyswojenie strategii interakcji w procesach komunikacji (ustnej i pisemnej) w celu zrekompensowania ewentualnych błędów, które mogą wystąpić i zapewnienia płynności rozmowy jak również dostosowania się do rozmówcy i kontekstu.
6. Zastosowanie z pewną autonomią strategii samopoprawy i samooceny w tworzeniu i rozumieniu tekstów, mając na uwadze znaczenie spójności komunikatów oraz jego adekwatność do celu komunikatywnego.
7. Udział w realnych lub symulowanych rozmowach na tematy związane z sytuacjami codziennymi lub z zainteresowaniami osobistymi i o różnych celach komunikacyjnych, za pomocą odpowiednich strategii inicjowania, utrzymania i zakończenia komunikacji.
8. Postrzeganie nauki języka hiszpańskiego nie tylko, jako nabycia narzędzia komunikacji, ale również jako nowego sposobu rozumienia świata (aspekt hermeneutyczny), poszerzenia naszych możliwości socjalizacji oraz ulepszania naszego bagażu kulturowego, naukowego, zawodowego i osobistego.
9. Ukazanie pozytywnego podejścia do procesu nauczania i używania języka hiszpańskiego, akceptując popełnianie błędów jako części procesu i stopniowe rozwijanie postaw inicjatywy, zaufania, odpowiedzialności i wytrwałości, a także strategii planowania i normowania własnych działań i mechanizmów sprzężenia zwrotnego (feedback) do poprawy strategii uczenia się.
10. Wykorzystanie już nabytych w języku ojczystym lub w nauce innego języka obcego strategii komunikacyjnych, takich jak język niewerbalny, elementy parajęzykowe lub wykorzystanie skutecznych taktyk i procedur, takich jak użycie przykładów, omówień, synonimów, odwołań do kontekstu, itp.
11. Uznanie geograficznej i kulturowej różnorodności języka hiszpańskiego, jako bogactwa wielokulturowego należącego do szerokiej i zróżnicowanej grupy ludności.
12. Zrozumienie, docenienie oraz czerpanie przyjemności z artystycznego i kulturowego dziedzictwa Hiszpanii i krajów hiszpańskojęzycznych, jak również przybliżenie i poznanie ich literatury.
13. Wypracowanie strategii wyszukiwania i przetwarzania informacji w zakresie samego języka hiszpańskiego, będąc w stanie ją zrozumieć, krytycznie wybrać i użytkować.

4. WARUNKI REALIZACJI PROGRAMU

W celu realizacji niniejszego programu należy spełnić następujące warunki:

- Sugerowany tygodniowy przydział godzin: 5 lub 6 jednostek dydaktycznych;
- Podział klasy na grupy;
- Odpowiednie wyposażenie szkoły w pomoce dydaktyczne (np.: słowniki dwujęzyczne, tematyczne, sprzęt multimedialny, Internet, mapy);
- Odpowiednie przygotowanie nauczyciela do nauczania języka hiszpańskiego i do pracy z młodzieżą w wieku gimnazjalnym.

Zaleca się przed rozpoczęciem nauki w oddziale dwujęzycznym przeprowadzenie testu kompetencji językowych.

5. POZIOMY BIEGŁOŚCI JĘZYKOWEJ

PIERWSZA KLASA GIMNAZJUM-A1

W tej klasie dochodzi do pierwszego kontaktu uczniów z językiem hiszpańskim, poza bardzo szczególnymi przypadkami. Umożliwi to realizowanie podstawy programowej z języka obcego na poziomie III.0 lub III.1. Na nauczycielach spoczywa zadanie obudzenia i wzmocnienia motywacji uczniów do nauki języka hiszpańskiego, zadanie, które musi być obecne w każdej z decyzji podejmowanej przez nauczyciela (w celach, materiałach i pomocach dydaktycznych, metodyce, systemie oceniania...) i na tym etapie jest szczególnie zalecane komunikacyjne podejście do języka. W momencie, kiedy uczniowie zaczną postrzegać język nie jako listę treści do nauczenia się, lecz jako instrument komunikacji, który poszerza ich możliwości we wszystkich kierunkach (w sferze naukowej, społecznej, zawodowej, osobistej...), wykażą lepsze nastawienie do języka, co niewątpliwie wpłynie na dynamikę lekcji i na wyniki w nauce. W tym celu zastosujemy aktywne metody nauczania, w których uczniowie biorą czynny udział, konstruktywne nauczanie i praktyczne zastosowanie treści teoretycznych.

Uczniowie rozpoczynają proces, podczas którego będą się uczyć autonomicznego i skutecznego radzenia sobie w sytuacjach komunikacji ustnej i pisemnej, poznając i stosując w praktyce często używane wyrażenia dnia codziennego lub odnoszące się do prostych czynności (opisy, prezentacje, wnioski...). W ten sam sposób będziemy sprzyjać wykorzystaniu z progresywną autonomią materialnych pomocy dydaktycznych do nauki języka (słowników, podręczników, książek do gramatyki), w którym metody uczenia się języka hiszpańskiego będą uzależnione od rodzaju zadania pojawiającego się na każdym etapie, tzn. uczniowie poznają nowe treści, żeby wybrać i stosować je w sposób świadomy odpowiednio do sytuacji komunikacyjnej wymaganej w zadaniu, niezależnie czy jest to rozumienie czy też wypowiedź ustna lub pisemna.

SPIS TREŚCI I PROGRAM-A1

CONTENIDOS FUNCIONALES Komunikacyjne kompetencje językowe	CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne	CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne	CONTENIDOS SOCIOCULTURALES Treści socjo-kulturowe
1. Información general 1.1. Identificar personas, lugares y objetos 1.2. Describir personas, lugares, objetos y estados 1.3. Comparar personas, objetos, lugares, situaciones y acciones 1.4. Expresar motivos para estudiar español 1.5. Referirse a acciones habituales o del momento presente	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 17, 18, 19, 20, 21	1, 2, 4, 7, 9, 10, 17	1, 2, 3, 4, 6, 7
2. Opiniones 2.1. Expresar y pedir opiniones sobre alguien o algo 2.2. Expresar y preguntar por acuerdo y desacuerdo 2.3. Corroborar y negar información ajena (¿No es verdad? ¿Tú crees?)	9, 11, 12, 14, 20	11, 13, 16	8, 10, 11, 12
3. Conocimiento y grado de certeza 3.1. Expresar conocimiento y desconocimiento	1, 2, 10, 20		1, 4, 6
4. Sentimientos, deseos y preferencias 4.1. Expresar y preguntar por gusto y agrado 4.2. Expresar y preguntar por satisfacción y deseo 4.3. Expresar y preguntar preferencias 4.4. Expresar y preguntar por deseo y necesidad	7, 13, 14, 15, 20	11, 12, 13, 16	5, 9, 10, 11, 12, 13

CONTENIDOS FUNCIONALES Komunikacyjne kompetencje językowe	CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne	CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne	CONTENIDOS SOCIOCULTURALES Treści socjo-kulturowe
5. Peticiones 5.1. Pedir algo en un establecimiento público 5.2. Preguntar por el precio de un objeto	6, 7, 8, 9, 10, 14, 20	8, 11, 16	8, 12
6. Usos sociales de la lengua 6.1. Saludar y despedirse 6.2. Presentar a alguien y reaccionar al ser presentado 6.3. Felicitar y dar las gracias	7, 8, 9	7	1, 2, 3
7. Control de la comunicación oral 7.1. Señalar que no se entiende 7.2. Solicitar la repetición de lo dicho 7.3. Verificar que se ha comprendido lo dicho 7.4. Deletrear y solicitar que se deletree 7.5. Solicitar que se escriba algo 7.6. Preguntar por una palabra o expresión que no se conoce o que se ha olvidado 7.7. Pedir a alguien que hable más despacio o más alto	1, 2, 14, 21	1, 2, 3, 4	
8. Planes y sugerencias 8.1. Hablar de la duración de una acción 8.2. Hacer planes y proyectos 8.3. Hacer sugerencias, aceptarlas y rechazarlas 8.4. Expresar obligación	13, 15, 16, 17, 19, 20	14, 15, 17	14
9. Acciones habituales 9.1. Expresar frecuencia 9.2. Concertar una cita 9.3. Horarios, fechas y localización temporal	13, 15, 16	12, 13, 16, 17	5, 11
10. Ubicar personas y lugares 10.1. Pedir y dar información espacial	3, 5, 12, 13, 17, 20	5, 6, 16	5, 7, 14

**CONTENIDOS
 GRAMATICALES**
 Treści gramatyczne

1. Alfabeto
2. Pronunciación
  - 2.1. Entonación: realización de los patrones entonativos (enunciativo, negativo e interrogativo)
  - 2.2. Acento y ritmo. División silábica
  - 2.3. Diferenciación y uso de mayúsculas y minúsculas
  - 2.4. Reconocimiento y transcripción de los principales signos de puntuación
3. El sustantivo
  - 3.1. Género: reglas de diferenciación del género por la terminación. Casos especiales más frecuentes. El género de sustantivos referidos a personas (profesión, parentesco, etc.)
  - 3.2. Número: formación de plurales
  - 3.2. Concordancia
4. El artículo
  - 4.1. Morfología. Contracción
  - 4.2. Usos generales del artículo determinado e indeterminado
  - 4.3. Presencia y ausencia: reglas generales. Casos especiales más frecuentes: en los tratamientos; con marcadores temporales; con hay/está
5. El adjetivo
  - 5.1. Adjetivo calificativo
  - 5.2. Gentilicios
  - 5.3. Género y número. Concordancia
  - 5.4. Comparativos de superioridad e inferioridad
6. Los pronombres personales
  - 6.1. Formas átonas y tónicas
  - 6.2. En función de sujeto y en función de objeto directo: presencia, ausencia y colocación
  - 6.3. Muestra y reconocimiento en función de objeto directo
7. Los demostrativos
  - 7.1. Morfología y uso para identificar, señalar y discriminar
8. Los posesivos
  - 8.1. Formas átonas y tónicas
  - 8.2. Usos generales: identificación, relaciones de propiedad
  - 8.3. Alternancia artículo/posesivo
9. Los indefinidos, los cuantitativos y los interrogativos
  - 9.1. Morfología y uso de los más frecuentes
  - 9.2. Formas apocopadas
  - 9.3. Oposiciones algo/nada
  - 9.4. Morfología y uso de la interrogativa directa
  - 9.5. Uso de partículas interrogativas más frecuentes: qué/cuál/quién...
10. Los numerales
  - 10.1. Formación y concordancia de los ordinales y cardinales de uso más frecuente
  - 10.2. Pesos y medidas más frecuentes
  - 10.3. Millones, sólo muestra y reconocimiento
11. Relativos de uso más frecuente (que)
12. Usos de ser y estar
  - 12.1. Uso de ser para identificar. Ser + sustantivo
  - 12.2. Uso de ser + adjetivo para referirse a la nacionalidad, profesión, lugar de origen, parentesco, ideología, material
  - 12.3. Uso de ser para expresar la hora y para referirse al tiempo
  - 12.4. Uso de estar + adverbios de modo
  - 12.5. Uso de estar para la ubicación de objetos y personas
  - 12.6. Contraste ser/tener/llevar en las descripciones
  - 12.7. Hay/está
13. Tiempos verbales
  - 13.1. Presente de indicativo de los verbos regulares e irregulares más frecuentes. Uso del presente como imperativo

<p>CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne</p>	<p>13.2. Verbos reflexivos más frecuentes (llamarse, dedicarse...) 13.3. Verbos gustar y parecer 13.4. Introducción de las perífrasis verbales de infinitivo: tener que, ir a, querer, poder, necesitar... 14. Los adverbios: cantidad, afirmación, negación, modo, tiempo y lugar 15. Preposiciones y locuciones prepositivas (a/de/para/en/con...) 16. Referencias temporales 16.1. Indicadores de presente 16.2. Expresión de la hora (sólo como muestra y reconocimiento), de los días de la semana, de los meses, de la fecha, de la estación del año 17. Referencias espaciales 17.1. Indicadores de localización espacial 18. Concordancia sujeto-verbo y sujeto-atributo 18.1. Orden de colocación de los elementos oracionales 19. Construcciones oracionales 19.1. Oraciones enunciativas (afirmativas y negativas) 19.2. Oraciones interrogativas directas 19.3. Oraciones coordinadas con las conjunciones de uso más frecuente 19.4. Oraciones comparativas de inferioridad y superioridad con partículas de uso frecuente 19.5. Adjetivas con el verbo en indicativo, introducidas por los relativos de uso más frecuente (que, donde...) 19.6. Oraciones causales y finales (porque, para + infinitivo...) 20. Abreviaturas más utilizadas 20.1. Direcciones (Sr., Sra., C/, nº...) 20.2. Ordinales 20.3. Fórmulas de tratamiento</p>
<p>CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne</p>	<p>1. Gentilicios 2. Nombres de países 3. Operaciones matemáticas 4. Profesiones 5. La casa y el mobiliario 6. La escuela 7. La familia 8. La ropa, materiales, colores 9. El carácter 10. El aspecto físico 11. La comida 12. Viajes 13. Ocio y tiempo libre 14. Meses del año 15. Días de la semana 16. Las compras 17. Las actividades cotidianas</p>
<p>CONTENIDOS SOCIO-CULTURALES Treści socjo-kulturowe</p>	<p>1. Los nombres y apellidos hispanos 2. Formas de tratamiento 3. Los roles profesionales realizados por hombres y mujeres 4. Personalidades importantes del mundo hispanohablante 5. Los medios de transporte en el mundo hispano 6. Personajes hispanos 7. Los diferentes tipos de vivienda del mundo hispano 8. Los diferentes horarios de las comidas en el mundo hispano 9. Principales celebraciones del mundo hispano 10. Formas de ocio de España e Hispanoamérica 11. Bares, cafeterías en España e Hispanoamérica 12. Gastronomía de España e Hispanoamérica 13. El ocio y la juventud en España e Hispanoamérica 14. El clima en España e Hispanoamérica</p>

DRUGA KLASA GIMNAZJUM-A2

Głównym dążeniem w drugiej klasie gimnazjum jest utrwalenie i rozszerzenie kompetencji komunikacyjnej osiągniętej w poprzednim roku, ze szczególnym naciskiem na umiejętności ustne: rozumienie, wypowiedź i interakcję oraz robienie postępów w nabywaniu i opanowywaniu umiejętności związanych z tekstami pisanymi.

Zaczyna się bardziej świadoma refleksja na temat języka hiszpańskiego i jego mechanizmów działania, jak na przykład: zachodzi pogłębienie zasad pisowni i wymowy poznanych w poprzedniej klasie, użycie pojęć teorii lingwistycznej w posługiwaniu się językiem (różnica między dopełnieniem bliższym a dopełnieniem dalszym, tryby czasownika...). Wzrasta poziom trudności zadań.

Nauczyciel powinien modulować poziom akceptacji błędów (gramatycznych, wymowy...), zgodnie z postępami uczniów, ocenić potrzeby grupy i dostosować do nich metodykę oraz treści nauczania. Po zakończeniu klasy drugiej uczniowie będą potrafili zrozumieć i zastosować wyrażenia potoczne w dobrze znanych sytuacjach, podać podstawowe informacje na temat ich przeszłości, środowiska oraz bieżących potrzeb.

Z drugiej strony, w drugiej klasie nauczyciele mogą wykorzystywać już w sposób systematyczny wybór tekstów autentycznych (z mediów, proste teksty literackie, etc.), które nie zostały stworzone w celach dydaktycznych, lecz są właściwe dla rzeczywistej komunikacji, czym wspieramy naukę języka w realnych kontekstach.

SPIS TREŚCI I PROGRAM -A2

CONTENIDOS FUNCIONALES Komunikacyjne kompetencje językowe	CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne	CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne	CONTENIDOS SOCIOCULTURALES Treści socjo-kulturowe
Dar y pedir información Describir el aspecto físico y el carácter de una persona Describir su familia y sus costumbres Contar cómo pasa el tiempo libre (p.ej. fin de semana) Identificar, definir y describir personas, objetos y lugares Describir experiencias o situaciones personales. Transmitir información Describir fenómenos atmosféricos Entender la predicción meteorológica e informaciones sobre el medioambiente	1, 3, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 18, 23	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	2, 3, 4
Expresar opiniones, actitudes y conocimientos Presentar las opiniones de otros Valorar Expresar acuerdo y desacuerdo Expresar posibilidad Expresar obligación y necesidad Expresar conocimiento Expresar desconocimiento	5, 6, 9, 18	3, 5, 7, 8	1, 4, 5

CONTENIDOS FUNCIONALES Komunikacyjne kompetencje językowe	CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne	CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne	CONTENIDOS SOCIOCULTURALES Treści socjo-kulturowe
Expresar gustos, deseos y sentimientos Preguntar por gustos e intereses Expresar gustos e intereses Expresar aversión Preguntar por preferencias Expresar preferencia Preguntar por deseos Expresar deseos Preguntar por planes e intenciones Expresar planes e intenciones Preguntar y expresar por el estado de ánimo Expresar decepción o desilusión Expresar sorpresa y entusiasmo Expresar sensaciones y estados físicos	1,3, 11, 12, 18, 22, 23,	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8	1, 2, 5
Influir en el interlocutor Dar una orden o instrucción Pedir un favor Pedir objetos Pedir ayuda Responder a una orden, petición o ruego Pedir permiso Dar permiso Denegar permiso Proponer y sugerir Ofrecer e invitar Aceptar una propuesta, ofrecimiento o invitación Rechazar una propuesta, ofrecimiento o invitación Aconsejar Advertir Ofrecerse para hacer algo	4, 5, 18, 19, 22, 24, 25, 26	2, 3, 4, 5	1, 2, 4, 5
Relacionarse socialmente Saludar Responder a un saludo Presentar a alguien (presentaciones informales y presentaciones formales) Dar la bienvenida a alguien Disculparse Responder a una disculpa Dar el pésame Formular felicitaciones y buenos deseos Despedirse	5, 11, 18		2, 3, 4, 5

CONTENIDOS FUNCIONALES Komunikacyjne kompetencje językowe	CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne	CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne	CONTENIDOS SOCIOCULTURALES Treści socjo-kulturowe
Narrar Hablar de acontecimientos del pasado Contar la biografía de alguien Contar hechos curiosos o anécdotas Entender un texto largo en el pasado Hablar de los recuerdos de la infancia Hablar de las circunstancias en que se desarrolló un acontecimiento Descripción de hábitos y costumbres en el pasado Descripción de personas, animales y objetos en el pasado Relacionar los acontecimientos Intercambiar información sobre un hecho del que ha sido testigo	5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 23, 26	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8	1, 2, 4
Estructurar el discurso Establecer la comunicación y reaccionar (conversaciones cara a cara y telefónicas) Organizar la información Interrumpir Concluir el relato	5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21	2, 3, 5	

<p>CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Verbos de opinión: <i>encantar, gustar</i> 2. Perífrasis verbales: <i>querer/poder</i> + infinitivo 3. Pronombres interrogativos: <i>dónde, cuándo, cómo, por qué, quién</i> 4. Imperativo afirmativo 5. Verbos regulares e irregulares en presente 6. Los comparativos 7. Pronombres de complemento directo, su uso y oposición: <i>lo(s), la(s)</i> 8. Pronombres personales reflexivos + complemento directo: combinación y posición 9. Oposición <i>hay/está(n)</i> 10. Los demostrativos 11. <i>¡Qué!</i>+ Adjetivo 12. El superlativo 13. El verbo <i>parecer</i> 14. Preposiciones y adverbios de lugar 15. Números ordinales hasta <i>décimo</i> 16. El Pretérito Perfecto/Pretérito Indefinido. Contraste de su uso 17. Expresiones de tiempo que acompañan al Pretérito Perfecto e Indefinido 18. <i>Para</i> pronombre + personal 19. <i>Hay que/Es necesario que</i> + infinitivo 20. Estructura <i>Como</i> + Imperfecto/<i>porque</i> + Imperfecto 21. Verbos irregulares en Pretérito Imperfecto 22. <i>Tener que/Deber</i> + Infinitivo 23. El futuro: verbos regulares e irregulares 24. Imperativo negativo de los verbos regulares e irregulares 25. Posición de los pronombres reflexivos en el imperativo 26. El Presente de Subjuntivo
--	--

<p>CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne</p>	<p>27. Ampliación del vocabulario relacionado con el ocio y tiempo libre 28. Tiempo atmosférico 29. La ciudad: calles, comercios, locales, servicios y productos 30. Ampliación del vocabulario relacionado con la ropa 31. Acontecimientos de la vida. Biografías 32. Ampliación del vocabulario relacionado con los viajes 33. Ampliación de los adjetivos de descripción física y carácter 34. Ampliación del vocabulario relacionado con la comida</p>
<p>CONTENIDOS SOCIO-CULTURALES Treści socjo-kulturowe</p>	<p>1. Conocimiento general del mundo hispano: países de América del Sur 2. Hábitos de ocio en los países hispanos 3. Tribus urbanas 4. Lugares de interés hispanos 5. Hábitos alimentarios de los países hispanos</p>

TRZECIA KLASA GIMNAZJUM-B1

W poprzednich dwóch latach uczniowie osiągnęli już dobrą znajomość języka i mogą ze względną łatwością poradzić sobie w sytuacjach komunikacji w różnych sferach społecznych, rozumiejąc wypowiedzi innych osób i udzielając odpowiednich wypowiedzi. Są w stanie interpretować i używać najczęściej stosowane słownictwo na tematy dotyczące życia codziennego i dokonywać krótkich interakcji społecznych. Jest to zatem idealny moment na poszerzenie tych kompetencji i doskonalenie umiejętności, takich jak produkcja i rozumienie bardziej złożonych tekstów oraz zgłębienie umiejętności interakcji społecznych. Dzięki temu, na koniec roku będą mogli porozumiewać się z rodzimymi użytkownikami języka z odpowiednim stopniem płynności i spontaniczności, rozumiejąc i formułując proste wypowiedzi na różne tematy.

W trzeciej klasie jest szczególnie zalecane wykorzystanie na lekcji materiałów przeznaczonych do lepszego poznania obszarów społeczno-kulturowych: z jednej strony, przyswojenie zasad życia społecznego obszaru języka hiszpańskiego, celem poprawnego nawiązywania kontaktów z rozmówcami natywnymi, z drugiej jest to odpowiedni moment na poszerzenie wiedzy z zakresu najistotniejszych aspektów geografii, historii i kultury państw hiszpańskojęzycznych, dając w ten sposób uczniom podwaliny do kontynuacji nauki w oddziałach dwujęzycznych w liceach. Przede wszystkim chodzi tu o wybór dzieł, fragmentów i autorów hiszpańskojęzycznej tradycji literackiej, jak również dokumentów i materiałów audiowizualnych o charakterze historycznym, geograficznym i kulturowym.

SPIS TREŚCI I PROGRAM -B1

CONTENIDOS FUNCIONALES Komunikacyjne kompetencje językowe	CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne	CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne	CONTENIDOS SOCIO-CULTURALES Treści socjo-kulturowe
1. Dar y pedir información 1.1. Describir e identificar objetos, lugares y personas 1.2. Pedir información sobre si sabe algo o conoce algo/alguien 1.3. Hablar de hábitos 1.4. Expresar y relacionar momentos en el tiempo. 1.5. Dar y pedir confirmación de la información	2, 7, 8, 9, 11, 14, 15, 16	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17	1, 2, 4, 6, 9
2. Expresar opiniones, actitudes y conocimientos. 2.1. Preguntar y dar la opinión 2.2. Expresiones para discrepar 2.3. Expresar condiciones posibles o poco probables en el presente y en el futuro. 2.4. Preguntar y dar la opinión 2.5. Valorar 2.6. Expresar acuerdo y desacuerdo 2.7. Hacer propuestas, aceptarlas o rechazarlas 2.8. Expresar hipótesis 2.9. Contrastar una opinión con una información real o no 2.10. Expresar la consecuencia de un hecho 2.11. Argumentar 2.12. Hablar de conocimientos y habilidades	7, 8, 9, 15, 16 15	3, 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17	1
3. Expresar gustos, deseos y sentimientos 3.1. Hablar de deseos, sentimientos y estados de ánimo. 3.2. Hablar de cambios en el estado de ánimo o en el aspecto físico 3.3. Hablar de planes e intenciones	7, 9, 16	1, 3, 4, 5, 6, 11, 12	
4. Influir en el interlocutor 4.1. Dar órdenes e instrucciones 4.2. Hacer peticiones y responder a ellas 4.3. Hacer sugerencias 4.4. Pedir y dar consejo	7, 9, 14, 15	3, 7, 8, 9, 11, 13	1
5. Relacionarse socialmente 5.1. Saludar y despedirse 5.2. Interactuar en los acontecimientos sociales más comunes (presentar, felicitar, pedir disculpas) 5.3. Fórmulas de cortesía 5.4. Comunicarse adecuadamente con el lenguaje no verbal (gestos)	16	2, 7, 13, 15 7	1, 2, 4
6. Estructurar el discurso 6.1. Transmitir o reproducir las palabras de otras personas (estilo directo e indirecto) 6.2. Crear textos escritos adecuados a las circunstancias (correos electrónicos, reclamaciones, mensajes) 6.3. Interaccionar en el discurso (interrumpir, introducir un nuevo tema...)	9, 16	2, 6, 7, 9, 13	1, 5

CONTENIDOS
GRAMATICALES
Treści gramatyczne

1. El sustantivo
  - 1.1. Clases de sustantivos
  - 1.2. El género del sustantivo
  - 1.3. El número del sustantivo
2. El adjetivo
  - 2.1. Clases de adjetivos
  - 2.2. El género del adjetivo
  - 2.3. Posición del adjetivo
  - 2.4. Grados del adjetivo
  - 2.5. Metátesis del adjetivo (*el rojo, la pequeña*)
3. El artículo
  - 3.1. El artículo definido
  - 3.2. El artículo indefinido
  - 3.3. Ausencia de artículo
4. Los demostrativos
5. Los posesivos
6. Los cuantificadores
  - 6.1. Los cuantificadores propios (numerales ordinales, *cada*, cuantificadores no universales, cuantificadores comparativos y proporcionales).
  - 6.2. Otros cuantificadores (*solo, la mayoría, un montón*).
7. Los pronombres
  - 7.1. Pronombres personales
  - 7.2. Los pronombres relativos *que* y *quien*
  - 7.3. Pronombres interrogativos
  - 7.4. El pronombre exclamativo *qué*
  - 7.5. Valores de *se* en oraciones impersonales y pasivas reflejas
8. Los adverbios
  - 8.1. Adverbios en *-mente*
  - 8.2. Adverbios circunstanciales (nucleares o de predicado)
  - 8.3. Adverbios de modalidad
  - 8.4. Adverbios conjuntivos
  - 8.5. Adverbios focalizadores (*sobre todo, solo, solamente*)
  - 8.6. Adverbios intensificadores (*totalmente, realmente, verdaderamente*)
  - 8.7. Adverbios relativos (*como, cuando, donde*) e interrogativos (*adónde*)
9. El verbo
  - 9.1. El modo indicativo (presente, pretérito imperfecto, pretérito indefinido, futuro imperfecto, condicional simple, pretérito perfecto, pretérito pluscuamperfecto)
  - 9.2. El modo subjuntivo (presente)
  - 9.3. El modo imperativo
  - 9.4. Formas no personales del verbo (infinitivo, gerundio y participio)
  - 9.5. Desplazamiento de la perspectiva temporal (*ahora estará estudiando*)

<p>CONTENIDOS GRAMATICALES Treści gramatyczne</p>	<p><u>10. El sintagma nominal</u> 10.1. El núcleo 10.2. Complementos y modificadores 10.3. Concordancia del sintagma nominal con el verbo</p> <p><u>11. El sintagma adjetival</u> 11.1. Complementos y modificadores</p> <p><u>12. El sintagma verbal</u> 12.1. El núcleo (verbos auxiliares y verbos copulativos) 12.2. Complementos (atributo, objeto indirecto, complementos circunstanciales y complemento preposicional regido o complemento régimen)</p> <p><u>13. La oración simple</u> 13.1. Concordancia de los nombres colectivos con el verbo 13.2. Constituyentes de la oración (posposición o rematización del sujeto, ¿cuál has traído tú?) 13.3. Tipos de oraciones simples según la actitud del hablante o la naturaleza del predicado (dubitativas, desiderativas, oraciones impersonales de fenómenos atmosféricos, oraciones impersonales y pasivas reflejas).</p> <p><u>14. Oraciones coordinadas</u> 14.1. Coordinadas adversativas (<i>sin embargo, aunque</i>)</p> <p><u>15. Oraciones subordinadas</u> 15.1. Subordinadas sustantivas (de infinitivo y flexionadas) 15.2. Subordinadas adjetivas o de relativo 15.3. Subordinadas adverbiales (de tiempo, de lugar, de modo, causales, finales, condicionales, condicionales, consecutivas, comparativas, concesivas)</p> <p><u>16. Contenidos gramaticales asociados a las tácticas y estrategias pragmáticas</u> 16.1. Marcadores del discurso 16.2. Deixis 16.3. Los valores modales de la entonación y otros elementos suprasegmentales 16.4. Ortografía (signos de puntuación)</p>
<p>CONTENIDOS LÉXICOS Treści leksykalne</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Individuo: dimensión física, perceptiva y anímica 2. Identidad personal y relaciones personales 3. Alimentación: vocabulario relacionado con aspectos específicos de la alimentación (hábitos saludables, comida basura, recetas de cocina) 4. Educación: sistema de estudios, preferencia de carreras y recursos de aprendizaje 5. Trabajo: ampliación del vocabulario de los profesionales y las profesiones 6. Ocio: tiempo libre y entretenimiento, espectáculos, juegos, deporte y aventuras 7. Información y medios de comunicación (cartas, radio, televisión, prensa escrita, Internet) 8. Vivienda: tipos de vivienda, sus características y objetos 9. Servicios públicos y funciones de los edificios públicos 10. Compras, tiendas y establecimientos 11. Salud, higiene, accidentes y remedios 12. Viajes: alojamiento, transporte y servicios 13. Economía e industria, consumo, publicidad 14. Ciencia y tecnología 15. Gobierno, política, sociedad y multiculturalismo 16. Actividades artísticas (literatura, cine, televisión, espectáculos, música) <p>Geografía, naturaleza y medio ambiente</p>

CONTENIDOS SOCIO-CULTURALES Treści socjo-kulturowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Comportamientos lingüísticos: formas de tratamiento, fórmulas de cortesía, comportamiento kinésico, proxémico en los países de habla hispana 2. Convenciones sociales y comportamientos rituales (celebraciones, tabúes) 3. Valores, creencias y supersticiones en España e Hispanoamérica 4. Vida cotidiana y condiciones de vida (horarios, festividades, vivienda, trabajo, gastronomía, transporte, formas de ocio) 5. Los medios de comunicación en España e Hispanoamérica 6. Personalidades importantes de España e Hispanoamérica 7. El cine en España e Hispanoamérica 8. Literatura española e hispanoamericana 9. Introducción a la historia y la geografía españolas
--	---

6. WSKAZÓWKI METODYCZNE

W dziedzinie dydaktyki nauczania języków obcych jesteśmy świadkami zachodzącej zmiany przesunięcia centrum uwagi z najlepszego sposobu uczenia się nowego języka obcego (wielojęzyczności) do interakcji różnych języków poznanych przez daną osobę i użytych mechanizmów do zapewnienia sukcesu w komunikacji (wielokulturowości). W praktyce na lekcji przejawia się to w różnych aspektach, spośród których wyróżniamy elementy niejęzykowe, które pośredniczą w komunikacji, takich jak język niewerbalny, kontekst, użycie przykładów i omówień, ogólnie użycie wszelkich strategii, które mogą pomóc uczniowi w efektywnej komunikacji. Dlatego zaleca się, aby nauczyciel akceptował pewien poziom błędów gramatycznych, zawsze w zależności od powodzenia w komunikacji, zwracanie uwagi najpierw na znaczenie, a potem na formę, oraz zintegrowane podejście do poszczególnych aspektów programu nauczania w akcie komunikacji: z odpowiednią strukturą pedagogiczną, czynniki te znajdują odzwierciedlenie w tzw. „podejściu zadaniowym”, programie dydaktycznym zalecanym przez sam „Europejski system opisu kształcenia językowego”. Jest ono rozumiane jako spójny opis działań prowadzący do określonego celu mogącego być przedmiotem oceny. W tym kontekście uczeń będzie w stanie kojarzyć nowe treści i przyswajać strategie komunikacyjne z posiadanymi już informacjami, doskonalić i restrukturyzując je w procesie celowego uczenia się i z ponownym omawianiem powracających treści.

Z drugiej strony kładziemy szczególny nacisk na możliwość korzystania z powszechnych strategii przyswajania języków już poznanych (w naszym przypadku, wszystkie relacyjne aspekty pomiędzy hiszpańskim i polskim, które sami odkrywamy, jako uczniowie drugiego języka, jak również całe doświadczenie zdobyte w procesie uczenia się angielskiego i innych języków).

Na trzecim miejscu, istotne jest wykorzystanie na lekcji tekstów i materiałów audiowizualnych, nie tylko jako warunku *sine qua non* do doskonalenia kompetencji komunikacyjnej, ale również jako celu dydaktycznego samego w sobie. Nauka słownictwa i struktur językowych zastosowanych w konkretnych kontekstach, w trakcie komunikacji będzie dzięki temu prostsza niż uczenie się niezależnych elementów, co przyczynia się do nabycia czterech umiejętności będących filarem kompetencji komunikacyjnej: słuchania, mówienia, czytania i pisanie. Ponadto, odpowiedni dobór tekstów ma pozytywny wpływ na motywację uczniów. Dzięki niemu mamy sposobność przybliżenia nauczania języka do ich zainteresowań, równocześnie otwierając wiele możliwości nauczania, których w niniejszym dokumencie, pracując nad podejściem zadaniowym, nie przedstawiamy. W związku z tym zaleca się, aby nauczyciele przy doborze tekstów mieli na uwadze, że nauczanie ELE w gimnazjum ma swoją kontynuację w liceum, z pogłębieniem wiedzy w dziedzinie literatury, historii i geografii, stąd też użycie na etapie gimnazjum tekstów związanych z tymi obszarami nauki spełnia potrójną rolę: służy naszym celom komunikacyjnym, odnosi się do potrzeby wprowadzania elementów kultury na lekcjach ELE i służy nam do stopniowego pokazywania uczniom, czego będą się uczyć później i zaznajamiania ich z tymi treściami. Na tym etapie nauki ważna jest indywidualizacja pracy z uczniem polegająca na różnicowaniu treści nauczania, metod, materiałów dydaktycznych i tempa pracy.

Po czwarte, nauczanie języka obcego pociąga za sobą refleksję nad praktykami komunikacyjnymi społeczeństwa, co oznacza, z jednej strony, konieczność nauki na lekcji praktycznego języka hiszpańskiego (co wymaga uciekania się do tekstów autentycznych) i, z drugiej strony, zawsze o ile warunki i możliwości szkoły na to pozwolą, użycie technologii informatycznych i medialnych na lekcji.

Na zakończenie pozwalamy sobie przypomnieć nauczycielom podstawowe wskazówki dydaktyczne takie jak praca w grupach, (która sprzyja praktyce i poprawie umiejętności językowych przy równoczesnym wpływie na motywację uczniów), zwrócenie uwagi na różnorodność uczniów, konieczność koordynacji z pozostałymi nauczycielami zaangażowanymi w nauczanie hiszpańskiego (zarówno z nauczycielami, którzy uczą innych przedmiotów po hiszpańsku w danym gimnazjum, jak również nauczycielami z odpowiedniego dla regionu liceum) i praca nad treściami wychodzącymi z założenia polepszania już posiadanych przez uczniów umiejętności (procedury oceniania i powtórek).

7. ZAŁOŻENIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIĄ

Uczeń będzie posiadał umiejętność:

1. Zrozumienia głównej myśli i znalezienia konkretnej informacji w tekstach ustnych i pisanych o różnym stopniu formalności, właściwych dla ich wieku.
2. Zastosowania wiedzy na temat języka hiszpańskiego oraz zasad jego użycia do rozwiązywania problemów ze zrozumieniem tekstów ustnych i pisanych.
3. Zrozumienia poleceń i reguł podanych ustnie i śledzenia przebiegu krótkich prezentacji.
4. Porozumienia się ustnie z zachowaniem progresywnej autonomii w rozmowach rzeczywistych albo symulowanych na tematy prywatne, używając prostych struktur i wyrażen potocznych, zwracając uwagę na poprawność wymowy z wykorzystaniem znajomości treści społeczno-kulturowych dotyczących zasad komunikacji w krajach hiszpańskojęzycznych.
5. Zrozumienia krótkiej prezentacji ustnej i pisemnej właściwej dla środowiska szkolnego.
6. Zastosowania wiedzy na temat języka hiszpańskiego oraz zasad jego użycia do redagowania tekstów pisanych i poprawy błędów przy wsparciu ze strony nauczyciela.
7. Zrozumienia i streszczenia ustnie lub pisemnie głównego sensu różnego rodzaju tekstów (narracje, opisy, dialogi) z różnych źródeł (w tym mediów) i ich intencjonalności, mając zdolność wyjaśnienia sposobu przedstawienia idei i przedstawienia własnej opinii.
8. Pisania różnego rodzaju tekstów (narracje, opisy, dialogi) dostosowując rejestr do sytuacji komunikacyjnej, łącząc wypowiedzi w spójne sekwencje liniowe, przestrzegając zasad gramatycznych i ortograficznych, mając na uwadze znaczenie planowania i sprawdzenia tekstu.
9. Stosowania terminologii właściwej dla środowiska szkolnego nauki języka hiszpańskiego, aby zapewnić prawidłowe przyswojenie i władanie językiem hiszpańskim, używając pojęć gramatycznych i odpowiadając różnym poziomom języka.
10. Wykazania się znajomością i umiejętnością identyfikacji formalnych aspektów języka hiszpańskiego, będąc w stanie porównać te formy użycia do tych stosowanych w innych znanych nam językach i wytłumaczenia ich w prosty sposób własnymi słowami.
11. Używania w sposób progresywnie autonomiczny materiałów referencyjnych z dziedziny języka hiszpańskiego zarówno na nośnikach tradycyjnych jak i na tych dostarczanych przez technologie informatyczne.
12. Rozpoznawania i doskonalenia właściwych strategii uczenia się uczyć (formułowania pytań, konstatowania informacji, proszenia o wyjaśnienia, uczenia się na błędach, używania słowników jedno i dwujęzycznych, wyszukiwania, gromadzenia i porządkowania informacji w wersji papierowej lub cyfrowej...), oceniając własne postępy i utrwalania niezależnych nawyków pracy.
13. Rozpoznawania niektórych aspektów społecznych, artystycznych, kulturalnych, historycznych czy też geograficznych właściwych dla państw hiszpańskojęzycznych, pokazując zainteresowanie i szacunek dla tych narodów i przezwyciężając negatywne stereotypy.

22

8. PROPOZYCJA KRYTERIÓW OCENIANIA

1. Ocenianie bieżące i okresowe.
2. Kontrola wszystkich sprawności komunikacyjnych: mówienie, czytanie, słuchanie i pisanie.
3. Kryteria oceny: skuteczność przekazu, zgodność z tematem, bogactwo słownictwa, poprawność struktur językowych, poprawność wymowy/zapisu.